

ब्राह्मणोऽस्मि युधां श्रेष्ठः सर्वशस्त्रमृतांवरः । ब्राह्मे पौरन्दरे चास्त्रे निष्ठितो गुरुशसनात् । ०१०५
स्थितोऽस्यद्य रणे जेतुं त्वां वै वीर स्थिरो भव ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु राधेयो युद्धात्कर्णो न्यवर्त्तत । ब्राह्मं तेज
स्तदाऽजयं मन्यमानो महारथः ।

अपरस्मिन्नणोद्देशे वीरौ शल्यवृकोदरौ । बलिनौ युद्धसम्पन्नौ विद्यया च बलेन च ।
अन्यान्यमाङ्गयन्तौ तु मत्ताविव महागजौ । मुष्टिभिर्जानुभिश्चैव निघ्नन्तावितरेतरं ।
प्रकर्षणाकर्षणयोरभ्याकर्षविकर्षणैः । आचकर्षतुरन्यान्यं मुष्टिभिश्चापि जघ्नतुः ।
ततश्चटचटाशब्दः सुघोरौ ह्यभवत्तयोः । पाषाणसम्पातनिभैः प्रहारैरभिजघ्नतुः । ०११०
मुहूर्त्तं तौ तदाऽन्योऽन्यं समरे पर्यर्कषतां । ततो भीमः समुत्क्षिप्य बाहुभ्यां शल्यमाहवे । अपातयत्कुरुश्रेष्ठो ब्राह्मणा
जहसुस्तदा ।

तत्राश्वर्थं भीमसेनश्चकार पुरुषर्षभः । यच्छल्यं पातितं भूमौ नावधीदलिनं बली ।
पातिते भीमसेनेन शल्ये कर्णे च शङ्किते । शङ्किताः सर्वराजानः परिवर्तुर्कोदरं ।
ऊचुश्च सहितास्तत्र साध्विमौ ब्राह्मणर्षभौ । विज्ञायेतां कजन्मानौ कनिवासौ तथैवच ।
को हि राधासुतं कर्णं शक्नो योधयितुं रणे । अन्यत्र रामाद्रेणादा पाण्डवादा किरीटिनः । ०११५
कृष्णादा देवकोपुत्रात्कृपादाऽपि शरदतः । को वा दुर्य्याधनं शक्तः प्रतियोधयितुं रणे ।
तथैव मद्राधिपतिं शल्यं बलवतां वरं । बलदेवादृते वीरात्पाण्डवादा वृकोदरात् ।
वीरादुर्य्याधनादाऽन्यः शक्तः पातयितुं रणे । क्रियतामवहारोऽस्माद्युद्धाद्ब्राह्मणसम्भृतात् ।
ब्राह्मणा हि सदा रक्ष्याः सापराधाऽपि नित्यदा । अथैनानुपलभ्येह पुनर्य्यात्स्याम हृष्टवत् ।
तांस्तथा वादिनः सर्वान् प्रसमीक्ष्य क्षितीश्वरान् । अथान्यान्यरूपांश्चापि कृत्वा तत्कर्म संयुगे । ०१२०
वैशम्पायन उवाच ॥ तत्कर्म भीमस्य समीक्ष्य कृष्णः कुन्तीसुतौ तौ परिशङ्कमानः । निवारयामास महीपतींस्तान्धर्म्येण
लब्धेत्यनुनीय सर्वान् ।

एवं ते विनिवृत्तास्तु युद्धाद्युद्धविशारदाः । यथावासं ययुः सर्वे विस्मिता राजसत्तमाः ।
वृत्तो ब्रह्मोत्तरो रङ्गः पाञ्चाली ब्राह्मणैर्वृता । इतिब्रुवन्तः प्रययुर्ध्वं तत्रासन्समागताः ।
ब्राह्मणैस्तु प्रतिच्छन्ना रौरवाजिनवासिभिः । कृच्छ्रेण जग्मतुस्तौ तु भीमसेनधनञ्जयौ ।
विमुक्तौ जनसम्बाधाच्छत्रुभिः परिविचतौ । कृष्णयाऽनुगतौ तत्र नृवीरौ तौ विरेजतुः । ०१२५
पौर्णमास्यां घनैर्भुक्तौ चन्द्रसूर्याविवोदितौ । तेषां माता बह्विधं विनाशं पर्य्यचिन्तयत् ।
अनागच्छत्सु पुत्रेषु भैक्ष्यकालेऽभिगच्छति । धार्तराष्ट्रैर्हता नस्युर्व्विज्ञाय कुरुपुङ्गवाः ।
मायान्वितैर्व्वा रक्षोभिः सुघोरैर्दृढवैरिभिः । विपरोतं मतं जातं व्यासस्यापि महात्मनः ।
इत्येवं चिन्तयामास सुतस्त्रेहावृता पृथा । ततः सुप्तजनप्राये दुर्दिने मेघसंभ्रुते ।
महत्ययापराहेतु घनैः सूर्य्य इवावृतः । ब्राह्मणैः प्राविशत्तत्र जिष्णुर्भार्गववेश्म तत् । ०१३०
इत्यादिपर्वाणि स्वयम्बरपर्व्वणि पाण्डवप्रत्यागमने नवत्यधिकशतोऽध्यायः ॥ १६० ॥